

1886-05-25

FAKTA

Type:
Brevudkast

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Frankfurt

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
J.C. Jacobsens brevpapir

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 4-001-00017, F 7

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen sender hilsener 'direkte' fra Familien Pasteur til Agnes Bertelsen og nævner muligheden af, at frk. Bertelsen kan rejse med til Rom det følgende år.

TRANSSKRIFTION

Frankfort 25/5 1886

Kjære Frøken Bertelsen

Uagtet jeg i mit Brev til min Kone har sendt Pasteur's og hans Families Hilsener til Dem, anseer jeg det dog for mest passende, at jeg da medtager udfører disse Hverv, som man har overdraget mig, i et directe Brev til Dem.

Det var ikke alene Deres fortrolige Veninde, Jeanne, som med stor Kjærlighed omtalte Dem, men baade game Pasteur og hans Kone, saavel, som de øvrige Medlemmer af Familien, spurgte strax om Deres Befindende og talte ved enhver Leilighed med stor Venlighed om Dem.

Madame Valery, som i Kjøbenhavn forekom mig noget tilbageholden og mindre gemytlig end de Andre, var nu Elskværdigheden selv, som lagde sig for Dagen baade i hendes Ansigt og i hendes Stemmes Klang. Da hun spurgte Camille om hun kunde huske Capitain Jacobsen, svarede hun "aussi et Mlle Bertelsen". Det er et opvakt Barn og meget tidligt udviklet, men jeg synes at hun seer noget zart, om ikke svagelig ud.

Da vi kjørte med hende rundt i Boulogne Skoven, bad hun om at maatte plukke nogle Markblomster i Græsplainen og under Træerne, hvorfor vi stege ud og spadserede et Stykke Vei medens Jeanne hjalp Camille med at plukke Blomster, hvoraf der paa det Strøg ikke var mange. Da Jeanne kom tilbage med en lille Bouket, udtog hun deraf nogle enkelte, som hun bandt sammen og bad mig at bringe Dem, hvorpaa Camille tog et Par gule Blomster af hendes egen Plukning og gav mig "a Mlle Bertelsen". Jeg lægger nu disse forkrøllede Blomster her i Brevet med Hilsen fra Begge. Om Jeannes Længsel efter Dem behøver jeg ikke at fortælle, da De kjender den tilstrækkeligt. Da gamle Mdme Pasteur en Dag talte om Dem, spurgte hun om De ikke kunde komme til Paris, naar min Kone tog til Wiesbaden, hvortil jeg svarede at De i min Kones Fraværelse maatte være hjemme for at styre Huset og sørge for mig. Ogsaa Mdme Granger spurgte med stor Venlighed om Dem og om De aldrig kom til Paris. Jeg kunde høre af Jeanne, at det havde gjort

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

et særdeles behageligt Indtryk paa hendes Landsmænd, at De talte saa godt Fransk.

For at mildne Jeannes Længsel, lod jeg skimte Muligheden af at jeg maaske til næste Foraar kunne komme til Rom med min Kone og Dem, men jeg anseer rigtignok denne Mulighed kun for en skjøn Drøm, ogsaa for mig selv. Jeg undgik imidlertid derved, at Afskeden blev kjendelig vemodig og jeg havde forud sagt til Jeanne, at vi ikke burde være "triste", men leve i Erindringen om den Glæde vi havde nydt og haabe paa et Gjensyn. De bør heller ikke ved Deres Breve bidrage til at gjøre hende "triste", thi jeg troer at hun ikke har godt deraf. Hun er vel tilsyneladende ganske rask og livlig, men Kræfter har hun ikke mange af. Jeg vil, saasnart jeg kan, sende hende et opmuntrende Brev, men det bliver neppe før jeg kommer hjem.

Lev nu vel og vær venligst hilset fra

Deres hengivne J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSEN.

Frankfort
Kjøbenhavn, den 25/5 1886

Bryggeriet Samle Carlsberg.

Kjøbenhavn. K.

Ljære Svøben Bertelsen

Glædelig jeg i mit Brev til min Søns
Jens sendte Pastoren og Jens Samilins tilføjet
til dem, anført jeg dog forresten, at
~~de medtager~~ disse Jern, som min søn
anværges mig, i et direkte Brev til dem.

Det ved I alle I det forholdsvis Hvide,
Jens, som end nu sjældent anvendes dem,
men havde gamle Pastors og Jens Søns, som
som de i deres Madammen og Samilins, som
sag om det Capiteend, og talte med mig
Lærligst end nu Hvidst og dem.

Madame Valley, som i Kjøbenhavn forstod mig
meget tilbøjelig og minde gæmglej end
de andre, som en fløjemordigstuden Jules, som lagde
sig for Jagers Haard: Julest Afsigt og i Julest
Nemmet Stang. Da min yngste Camille om
sin Linds Lilla Capitain Jacobsen, som
sin "om de alle Bertelsen". Det er et meget
Barn og meget lidt end det, men jeg synes at
sin som meget godt, som I alle foragelig, end.

Da vi gækte med Jente nuist: Pauline
Konen, bad Jem om at maatte gætte nogle
Mærkelamper i Grevglæmmer og i enden
Cruces. Jem var vi begynde at gætte og
Nogle Nri endte Jeanne Gily Camille
med at gætte Clausen. Jem var saa det
Hvad det var saa mange. Da Jeanne var
siddende med en lille Candel, udtog Jem nogle
nogle udtalte, som Jem havde saemus og bad
mig at bringe dem, Jem var Camille lag at
Jem gætte Clausen af Jemder egne Skidkemi
og saa mig i Mlle. Bertelsen. Jem lagde mig
dette forvællede Clausen for i kendet med Jem
for begge. Om Jeanne Langsat udtalte
dem befandt Jem det at fæstalle, da de
gættede den tilfældigt. Da gættede Mlle.
Pasteur en dag lalle om dem, spurgte Jem
om de det Jemde kenne til Paris, naar
min Tante lag til Wiesbaden, Jem var Jem
at de i min Tante kenne til maatte naar
Jem var at begynde Jem og længe for mig.
Ogsaa Mlle. Grauger spurgte med Jem kende
om dem og om de aldrig kom til Paris.
Jem kende Jem af Jeanne, at det lalle gætte

et postulat kysjeligst Tu Kongt paa Landet
Landtmeent, et der latta saa godt trauffe.
Lad at miedan Jeannes Leugfal, lad
jig kende Muelighedem af at jeg maaste lit
maaste Tuvaas kende kommen dit Rum med
min Tager og Tern, men jeg anser sigeligst
denne Muelighed sin for en Kjærs Drøem,
og saa for mig selv. Jeg iindgik imidlertid
danned, at Offraden blev Gindelig men adig
og jeg Jante først sagde det Jeannes, at ni ikke
kunde mere "briste", men kan i Kvindens
men den Glade ni Jante sigte og Læbe paa
et Gjensyn. De kunde heller ikke end dees Lærem
bidrage det at gjæve Jente "briste", og jeg troede
at sin ikke saa godt dees. sin er nok tilfjæve
bedende gæude nok og hvidt, men drøffes saa
sin ikke maaste af. Jeg vil, saadant jeg
saa, kunde Jente et og uindtandede Lærem, men
et klinede udege først sig Lærem Gæve.

Den vil vel og nu nærligt sigte for

Drum Lærem

J. C. Jacobsen